TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2005. gada 15. septembrī *

Lieta C-199/03

par prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši EKL 230. pantam, ko 2003. gada 13. maijā cēla,

**Īrija**, ko pārstāv D. O'Hagans [*D. O'Hagan*], pārstāvis, kam palīdz P. Galahers [*P. Gallagher*], *SC*, un P. Makgarī [*P. McGarry*], *BL*, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

**Eiropas Kopienu Komisiju**, ko pārstāv L. Flinns [*L. Flynn*], pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja.

* Tiesvedības valoda — angļu.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], tiesneši R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] (referente), R. Šintgens [*R. Schintgen*], Dž. Arestis [*G. Arestis*] un J. Klučka [*J. Klučka*],

ģenerāladvokāts A. Ticano [*A. Tizzano*],
sekretāre L. Hjūleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2005. gada 13. janvārī,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus tiesas sēdē 2005. gada 24. februārī,

pasludina šo spriedumu.

## Spriedums

1 Prasības pieteikumā Īrija lūdz atcelt Komisijas 2003. gada 27. februāra lēmumu C (2003) 99 par atbalsta samazināšanu, kas no Eiropas Sociālā fonda piešķirts ar Komisijas 1994. gada 29. jūlija lēmumu C (94) 1972, 1994. gada 15. novembra lēmumu C (94) 2613 un 1994. gada 29. novembra lēmumu C (94) 3226 (turpmāk tekstā — "Apstrīdētais lēmums).

**Atbilstošās tiesību normas**

*Regula (EEK) Nr. 2052/88*

2 4. panta 1. punkts Padomes 1988. gada 24. jūnija regulā (EEK) Nr. 2052/88 par struktūrfondu uzdevumiem un efektivitāti un par struktūrfondu savstarpējo, kā arī Eiropas Investīciju bankas un citu pastāvošo finansēšanas instrumentu darbības koordināciju (OV L 185, 9. lpp.) ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1993. gada 20. jūlija regulu (EEK) Nr. 2081/93 (OV L 193, 5. lpp.; turpmāk tekstā — "Regula Nr. 2052/88"), ir formulēts šādi:

"Kopienas pasākumi papildina vai sekmē valsts attiecīgās darbības. Tos, pastāvīgi apspriežoties, nosaka Komisija, attiecīgā dalībvalsts un kompetentās iestādes un organizācijas, ieskaitot ekonomiskos un sociālos partnerus, kurus dalībvalsts saskaņā ar saviem likumiem un pašreizējo praksi iesaista valsts, reģiona, vietējo pašvaldību vai citā līmenī, visām pusēm sadarbojoties kopīga mērķa sasniegšanā. Šīs apspriedes turpmāk saucamas par "partnerattiecībām". Partnerattiecības aptver darbības sagatavošanu un finansēšanu, kā arī iepriekšēju novērtēšanu, uzraudzību un paveiktā izvērtēšanu.

Partnerattiecības īsteno atbilstoši katra partnera attiecīgajām organizatoriskajām, tiesiskajām un finansiālajām iespējām." [Neoficiāls tulkojums]

3 Šīs regulas 13. panta 3. punktā ir paredzēts, ka attiecībā uz pasākumiem reģionos, kas ir tiesīgi saņemt palīdzību saskaņā ar Mērķi Nr. 1, no struktūrfondiem piešķirtā Kopienas palīdzība nepārsniedz 75 % no kopējām izmaksām un parasti ir vismaz 50 % no publiskā sektora izdevumiem.

*Regula (EEK) Nr. 4253/88*

4 Saskaņā ar 9. panta 1. punktu Padomes 1988. gada 19. decembra regulā (EEK) Nr. 4253/88, ar ko paredz noteikumus par to, kā piemērot Regulu Nr. 2052/88 saistībā ar to, kā koordinēt dažādus atbalstus no struktūrfondiem, no vienas puses, un atbalstus no struktūrfondiem un Eiropas Investīciju bankas, un citiem pastāvošiem finansēšanas instrumentiem, no otras puses (OV L 374, 1. lpp.), ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1993. gada 20. jūlija regulu (EEK) Nr. 2082/93 (OV L 193, 20. lpp.; turpmāk tekstā — "Regula Nr. 4253/88"), apropriācijas no struktūrfondiem nedrīkst aizstāt valsts vai līdzvērtīgus strukturālus izdevumus dalībvalstī visā tās teritorijā, uz kuru attiecas Mērķis Nr. 1.

5 Saskaņā ar šīs regulas 17. panta 2. punktu fonda finanšu atbalstu aprēķina vai nu attiecībā pret kopējām pieļaujamām izmaksām par katru pasākumu, vai arī attiecībā pret visiem valsts vai līdzvērtīgiem pieļaujamiem (valsts, reģionāliem vai vietējā mēroga, un Kopienas) izdevumiem, kas var rasties saistībā ar katru pasākumu (darbības programmu, atbalsta shēmu, vispārēju subsīdiju, projektu, tehnisko palīdzību vai izpēti).

6 Tās pašas regulas 23. pantā ar nosaukumu "Finanšu kontrole" ir paredzēts:

"1. Lai nodrošinātu veiksmīgu valsts vai privāto ieguldītāju darbību izpildi, dalībvalstis šo darbību izpildes gaitā veic pasākumus, kas ir nepieciešami:

— lai regulāri pārbaudītu, vai Kopienas finansētās darbības tiek izpildītas pareizi,

— lai novērstu pārkāpumus un saistībā ar tiem vērstos tiesā,

— lai atgūtu līdzekļus, kas zaudēti pārkāpuma vai nolaidības rezultātā. Ja vien dalībvalsts un/vai starpnieks, un/vai ieguldītājs nepierāda, ka nav vainīgs pārkāpumā vai nolaidībā, dalībvalsts ir subsidiāri atbildīga par nelikumīgi izmaksāto summu atmaksāšanu [..].

Dalībvalstis informē Komisiju par šajā nolūkā veiktajiem pasākumiem un it īpaši nodod Komisijai tās kontroles un pārvaldības sistēmas aprakstu, kas izveidota, lai nodrošinātu efektīvu darbību izpildi. Dalībvalstis regulāri informē Komisiju par administratīvo un tiesas procesu gaitu.

Komisijai ir pieejami visi attiecīgie dalībvalstu veikto pārbaužu ziņojumi par pasākumiem, kas ir iekļauti konkrētajās programmās vai darbībās.

Pēc šīs regulas stāšanās spēkā Komisija pieņem sīki izstrādātus noteikumus šī punkta piemērošanai, ievērojot VIII sadaļā paredzētās procedūras, un informatīvos nolūkos dara tos zināmus Eiropas Parlamentam.

2. Neierobežojot kontroli, ko ir veikušas dalībvalstis atbilstoši valsts normatīviem un administratīviem aktiem, un neierobežojot Līguma 206. panta noteikumus un jebkāda veida pārbaudi, kas veikta saskaņā ar Līguma 209. panta c) punktu, Komisijas ierēdņi vai darbinieki izlases kārtībā var veikt pārbaudi uz vietas saistībā ar darbībām, kas tiek finansētas no struktūrfondiem, un saistībā ar pārvaldības un kontroles sistēmu.

Pirms pārbaudes uz vietas veikšanas Komisija par to informē attiecīgo dalībvalsti, lai no tās varētu saņemt visu nepieciešamo palīdzību. Gadījumus, kad Komisija var veikt pārbaudi uz vietas bez iepriekšējas brīdināšanas, reglamentē nolīgumi, kas noslēgti atbilstoši finanšu regulas noteikumiem, ievērojot partnerattiecības. Pārbaudēs var piedalīties dalībvalsts ierēdņi vai darbinieki.

Komisija var pieprasīt attiecīgajai dalībvalstij veikt pārbaudi uz vietas, lai pārbaudītu, vai lūgums veikt maksājumu ir likumīgs. Pārbaudēs var piedalīties Komisijas ierēdņi vai darbinieki, un viņiem ir pienākums tajās piedalīties, ja attiecīgā dalībvalsts to pieprasa.

Komisija nodrošina, lai pārbaudes tiktu veiktas saskaņoti, tādējādi izvairoties no divkāršas viena un tā paša veida pārbaudes veikšanas vienā un tajā pašā laika posmā. Attiecīgā dalībvalsts un Komisija nekavējoties apmainās ar attiecīgu informāciju, kas attiecas uz veikto pārbaužu rezultātiem.

3. Trīs gadu laikā pēc pēdējā maksājuma, kas ir saistīts ar kādu darbību, atbildīgās institūcijas vai iestādes nodod Komisijas rīcībā visus attaisnojošos dokumentus, kas attiecas uz izdevumiem un darbības pārbaudēm." [Neoficiāls tulkojums]

7 Regulas Nr. 4253/88 24. pantā ar nosaukumu "Atbalsta samazināšana, pārtraukšana un atcelšana" ir noteikts:

"1. Ja šķiet, ka darbības vai pasākuma īstenošana neattaisno ne daļu, ne visu tai piešķirto finanšu atbalstu, Komisija, īstenojot partnerattiecības, gadījumu atbilstoši

pārbauda, pieprasot dalībvalstij vai iestādēm, ko tā izraudzījusies darbības īstenošanai, noteiktā termiņā iesniegt savus apsvērumus.

2. Pēc šīs pārbaudes Komisija var samazināt vai pārtraukt atbalsta izmaksu konkrētai darbībai vai pasākumam, ja pārbaudē apstiprinās, ka pastāv pārkāpums vai būtisks grozījums, kas ietekmē darbības vai pasākuma īstenošanas veidu vai nosacījumus un kura izdarīšanai Komisijai nav lūgta piekrišana.

3. Visas nepamatoti izmaksātās un atgūstamās summas jāatmaksā Komisijai [..]." [Neoficiāls tulkojums]

**Prāvas rašanās fakti**

8 1994. gada 13. jūlija lēmumā 94/626/EK par Kopienas atbalsta sistēmas izveidi Kopienas strukturālās palīdzības sniegšanai Īrijas reģioniem, uz kuriem attiecas Mērķis Nr. 1, proti, visai tās teritorijai (OV L 250, 12. lpp.), Komisija ir apstiprinājusi minēto sistēmu attiecībā uz laika posmu no 1994. gada 1. janvāra līdz 1999. gada 31. decembrim.

9 Pamatojoties uz šo lēmumu, Komisija pēc tam pieņēma 1994. gada 29. jūlija lēmumu C(94)1972, 1994. gada 15. novembra lēmumu C(94)2613 un 1994. gada 29. novembra lēmumu C(94)3226, ar ko tā no Eiropas Sociālā fonda (turpmāk tekstā — "ESF") piešķīra finanšu atbalstu EUR 1 897 206 226 apmērā darbības programmām, kas attiecīgi saistītas ar tūrismu, ražošanas attīstību un cilvēkresursu attīstību (turpmāk tekstā — "darbības programmas").

10 Pārvaldības iestāde, ko Īrija izraudzījusies šo darbības programmu izpildei, bija *Department of Enterprise, Trade and Employment* (turpmāk tekstā — *"DETE"*).

11 No 2000. gada 6. līdz 10. novembrim un no 4. līdz 6. decembrim Komisijas dienestu pārstāvji devās uz Dublinu, lai atbilstoši Regulas Nr. 4253/88 23. panta 2. punktam veiktu pārbaudes uz vietas un izmeklēšanu saistībā ar darbībām, ko no 1994. līdz 1998. gadam līdzfinansējis ESF. Šīs darbības *National Rehabilitation Board* uzraudzībā veica *NationalTraining and Development Institute* (turpmāk tekstā — *"NTDI"*) un *CentralRemedialClinic*. Komisijas dienesti pārbaudīja arī *DETE* nodotos revīzijas datus, lai pārbaudītu, vai savstarpēji atbilst Komisijas izmaksātās summas un summas, ko pieprasījuši dažādi atbalsta galīgie saņēmēji, kas piedalās darbības programmās.

12 Pēc šīm pārbaudēm Komisija sagatavoja revīzijas ziņojumu, ko tā nosūtīja Īrijas iestādēm 2001. gada 13. februāra vēstulē, aicinot šīs iestādes iesniegt savus apsvērumus. Saskaņā ar šo ziņojumu lūgumi piešķirt līdzfinansējumu, kas tika iesniegti saistībā ar darbības programmām, liecināja par šādiem pārkāpumiem:

— tā vietā, lai deklarētu visus projektu finansēšanai paredzētos valsts līdzekļus, *NTDI* valsts finansējuma resursus bija deklarējis tikai 25 % apmērā no kopējām izmaksām, proti, minimālo procentuālo daļu no valsts finansējuma, kas ir nepieciešams, lai varētu saņemt ESF līdzfinansējumu atbilstoši Mērķim Nr. 1;

— pēc ECU konvertēšanas mehānisma piemērošanas, kas paredzēts 5. panta 2. punktā Komisijas 1990. gada 2. jūlija regulā (EEK) Nr. 1866/90, ar ko paredz

noteikumus, kuri attiecas uz ECU izmantošanu struktūrfondu budžeta izpildē (OV L 170, 36. lpp.), *DETE* koriģēja summas, kas iegūtas pēc konvertēšanas, daļu no valsts izdevumiem, kam nebija piešķirts līdzfinansējums, pārskaitot pie līdzfinansētajiem izdevumiem;

— iepriekš minēto pārkāpumu rezultātā tika piešķirts pārmērīgs Kopienas līdzfinansējums un tika iegūti nepareizi ESF līdzfinansēto darbību revīzijas dati.

13 2001. gada 20. decembrī nosūtot vēstuli, *DETE* informēja Komisiju par šo pārkāpumu izmeklēšanas rezultātiem un sniedza atbildi uz revīzijas ziņojumā iekļautajiem secinājumiem.

14 Tā kā Komisija uzskatīja, ka šīs izmeklēšanas gaitā netika atklāts neviens jauns fakts, tā, 2002. gada 28. februārī nosūtot vēstuli, uzsāka Regulas Nr. 4253/88 24. pantā paredzēto procedūru un uzaicināja Īrijas iestādes iesniegt savus apsvērumus.

15 2002. gada 18. jūnijā sniedzot atbildi, kas 2002. gada 25. jūlijā tika papildināta, Īrijas iestādes atzina, ka *NTDI* iesniegtie lūgumi piešķirt tam līdzfinansējumu netika sagatavoti atbilstoši ESF labas pārvaldības praksei. Tās šajā sakarā norāda, ka pēc pārbaužu veikšanas *NTDI* iesniedza grozītus lūgumus piešķirt tam līdzfinansējumu attiecībā uz 1997.–1998. gadu, bet ka tieši tādus pašus grozījumus savukārt nevarēja tikpat precīzi izdarīt lūgumos piešķirt līdzfinansējumu attiecībā uz 1994.–1996. gadu, it īpaši tāpēc, ka bija pazaudēti dati, kas saistīti ar izmaiņām *NTDI* datorsistēmā.

16 Tāpat arī Īrijas iestādes atzīst, ka *DETE* izdarītie grozījumi lūgumos piešķirt līdzfinansējumu nebija pamatoti. Tomēr tās norāda, ka šo grozījumu rezultātā netika piešķirts nepamatots vai pārmērīgs Kopienas finansējums, jo tie tika veikti tikai tad, ja pieļaujamie izdevumi bija pietiekami augsti un ja konvertēšanas mehānisma nepareizas izmantošanas rezultātā lūgumi piešķirt līdzfinansējumu netika pienācīgi novērtēti.

17 Visbeidzot, pierādot, ka pastāv atbilstoši pieļaujamie izdevumi, lūgumu piešķirt līdzfinansējumu koriģēšanas un pārskatīšanas rezultātā tika novērstas nejaušas kļūdas revīzijas datos.

18 Pēc Īrijas iestāžu iesniegto apsvērumu pārbaudes Komisija kopējo Kopienas finanšu atbalsta summu, kas sākotnēji tika piešķirts darbības programmām, Apstrīdētajā lēmumā samazināja par EUR 15 614 261.

**Par prasību**

19 Savas prasības pamatojumam Īrija izvirza četrus pamatus, kas attiecīgi balstīti uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ar Līguma piemērošanu saistīto tiesību normu pārkāpumu, samērīguma principa pārkāpumu un tiesiskās drošības un tiesiskās paļāvības aizsardzības principa pārkāpumu.

*Par pirmo pamatu, kas balstīts uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā*

20 Izvirzot pirmo pamatu, Īrija apgalvo, ka, atsakoties ņemt vērā grozījumus, kas izdarīti lūgumos piešķirt līdzfinansējumu un kuru mērķis bija pierādīt, ka konstatēto pārkāpumu rezultātā netika piešķirts nepamatots vai pārmērīgs Kopienas finansējums, kā arī samazinot ESF finanšu atbalstu, Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu faktisko un tiesisko apstākļu vērtējumā. Tā kā Komisijas norādītie pārkāpumi faktiski izpaudās kā tīri tehniskas procesuālas kļūdas un neietekmēja Kopienu budžetu, Komisijas atteikšanās ņemt vērā grozītos lūgumus piešķirt līdzfinansējumu nav pamatota. Tas, ka finanšu tabulas 1999. gada 31. decembrī tika pilnībā slēgtas, neattaisno šādu atteikšanos.

21 Komisija vispirms uzsver — Īrija neapstrīd, ka lūgumos piešķirt līdzfinansējumu tika konstatēti pārkāpumi.

22 Komisija turklāt apgalvo, ka lūgumos piešķirt līdzfinansējumu izdarītie labojumi nebija pieņemami, jo šie labojumi nebija apstiprināti parastajā kārtībā un tie tika izdarīti pēc tam, kad finanšu tabulas tika pilnībā slēgtas.

23 Turklāt Komisija uzskata — tā kā grozījumi, kas izdarīti lūgumos piešķirt līdzfinansējumu 1994.–1996. gadam, bija balstīti uz ekstrapolāciju un tiem nebija pievienoti attaisnojoši dokumenti, šie grozījumi neatbilda Regulas Nr. 4253/88 23. panta 3. punktā paredzētajai prasībai.

24 Visbeidzot, Komisija norāda, ka pārkāpumi, saistībā ar kuriem tika pieņemts Apstrīdētais lēmums, nav saistīti ar izdevumu pieļaujamību, bet gan ar to finansēšanas avotu, un ka tie ietekmēja finanšu tabulas un fondu plānošanu.

25 Saskaņā ar EKL 274. pantu Komisija ir atbildīga par budžeta izpildi atbilstoši apropriāciju apjomam, ievērojot pareizas finanšu vadības principu, un dalībvalstis sadarbojas ar Komisiju, lai nodrošinātu, ka apropriācijas izmanto saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principiem.

26 Šajā sakarā Tiesa jau iepriekš ir nospriedusi, ka Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda sniegto finansējumu, kas piešķirts, lai segtu valsts iestādēm radušos izdevumus, reglamentē princips, saskaņā ar kuru no Kopienu budžeta var segt tikai tos izdevumus, kas radušies atbilstoši Kopienu normām (1993. gada 6. oktobra spriedums lietā C-55/91 Itālija/Komisija, *Recueil*, I-4813. lpp., 67. punkts). Šis princips ir piemērojams arī gadījumā, kad tiek piešķirts finanšu atbalsts no ESF.

27 Saskaņā ar Regulas Nr. 4253/88 24. panta 2. punktu gadījumā, ja, pārbaudot darbību vai pasākumu, kuram ir piešķirts Kopienas finanšu atbalsts, tiek konstatēts pārkāpums, Komisija var samazināt, pārtraukt vai atcelt šo atbalstu.

28 Šajā gadījumā ir skaidrs, ka apsvērumos, ko Īrija iesniegusi laikā, kad tika veikta Regulas Nr. 4253/88 24. panta 1. punktā paredzētā pārbaude, un Tiesā notiekošā procesa laikā tā neapstrīdēja faktu, ka pastāv Komisijas norādītie pārkāpumi, un arī neiesniedza pierādījumus, lai apšaubītu to patiesumu.

29 Īrijas apsvērumiem, saskaņā ar kuriem šie pārkāpumi ir tikai "tehniski" pārkāpumi un neapdraud Kopienu budžetu, nevar piekrist.

30 Regulas Nr. 4253/88 24. pantā nav nošķirts tādu pārkāpumu kvantitatīvais vai kvalitatīvais raksturs, kuru rezultātā varētu tikt samazināts atbalsts.

31 Turklāt — kā ģenerāladvokāts to ir norādījis secinājumu 36. punktā, — pat ja pārkāpumiem nav konkrētu finansiālu seku, tie var būtiski ietekmēt Savienības finansiālās intereses, kā arī Kopienu tiesību ievērošanu un tādējādi attaisnot, ka Komisija izdara finanšu korekcijas.

32 No tā izriet, ka Komisijai bija pamats samazināt Kopienas finanšu atbalstu, kas sākotnēji tika piešķirts darbības programmām.

33 Attiecībā uz dienu, kad tika pilnībā slēgtas finanšu tabulas, gan no Kopienas atbalsta sistēmas Kopienas strukturālās palīdzības sniegšanai no 1994. gada 1. janvāra līdz 1999. gada 31. decembrim Īrijas reģioniem, uz kuriem attiecas Mērķis Nr. 1, gan no lēmumiem C(94) 1972, C(94) 2613 un C(94) 3226 izriet, ka pēc 1999. gada 31. decembra finanšu tabulās nevarēja izdarīt nekādas izmaiņas, kā arī nevarēja uzņemties nekādas finansiālas saistības.

34 Tā rezultātā — tā kā grozītie lūgumi piešķirt līdzfinansējumu, ko Īrija iesniedza pēc minētā datuma, bija saistīti ar jaunu ESF saistību plānošanu attiecīgajā periodā — Komisija pamatoti minētos lūgumus atzina par nepieņemamiem.

35 No tā izriet, ka pirmais Īrijas izvirzītais pamats nav pamatots un ir jānoraida.

*Par otro pamatu, kas balstīts uz to tiesību normu pārkāpumu, kuras saistītas ar Līguma piemērošanu*

36 Izvirzot otro pamatu, Īrija apgalvo, ka, pirmkārt, līdz 1997. gadam nepieņemot sīki izstrādātus noteikumus jautājumā par finanšu kontroli un, otrkārt, ar atpakaļejošu spēku piemērojot Komisijas 1997. gada 15. oktobra regulu (EK) Nr. 2064/97, ar ko ievieš sīki izstrādātus noteikumus Padomes regulas (EEK) Nr. 4253/88 īstenošanai attiecībā uz to, kā dalībvalstis veic kopīgi ar struktūrfondiem finansēto darbību finanšu kontroli (OV L 290, 1. lpp.), gadījumā, kas saistīts ar Īrijai attiecībā uz 1994.–1997. gadu piešķirto ESF finanšu atbalstu, Komisija ir pārkāpusi Regulas Nr. 4253/88 23. panta 1. punktu.

37 Turklāt Īrija uzskata, ka Komisija ir pārkāpusi Regulas Nr. 4253/88 24. pantu. Komisija neveica atbilstošu lietas pārbaudi, un šīs pārbaudes laikā atklātie apstākļi neliecināja par smagiem pārkāpumiem, kas attaisnotu finanšu atbalsta samazināšanu.

38 Visbeidzot, dalībvalsts uzskata, ka Komisija ir pārkāpusi arī Regulas Nr. 2052/88 4. panta 1. punktā paredzēto partnerattiecību principu.

39 Komisija apgalvo, ka novēlotai sīki izstrādātu noteikumu pieņemšanai jautājumā par finanšu kontroli nav nekāda sakara ar Apstrīdēto lēmumu un ka katrā ziņā prasība sakarā ar bezdarbību atbilstoši EKL 232. pantam vai prasība atcelt tiesību aktu atbilstoši EKL 230. pantam Īrijai bija jāiesniedz divu mēnešu laikā pēc minētā lēmuma pieņemšanas.

40 Komisija norāda, ka Regulā Nr. 2064/97 tikai juridiski tika nostiprināta iepriekš pielietotā revīzijas un finanšu kontroles prakse un ka pat pirms 1997. gada jebkādas kļūdas revīzijas datos bija pretrunā ar Regulas Nr. 2052/88 un Regulas Nr. 4253/88 noteikumiem.

41 Attiecībā uz Regulas Nr. 4253/88 24. panta pārkāpumu Īrija, pēc Komisijas domām, tikai atkārtoti izvirza iebildumus, ko tā jau izvirzījusi saistībā ar pirmo pamatu. Katrā ziņā Komisija noliedz, ka būtu pārkāpusi šo noteikumu. Pirmkārt, tā veica atbilstošu izmeklēšanu un risināja sarunas ar Īriju. Otrkārt, Komisija uzskata, ka konstatētie pārkāpumi ir sevišķi smagi un tādējādi pamato tās lēmumu samazināt Kopienas finanšu atbalstu, kas piešķirts darbības programmām.

42 Visbeidzot, Komisija uzskata, ka arguments, kas balstīts uz Regulas Nr. 2052/88 4. panta 1. punkta pārkāpumu, nav pieņemams, jo Īrija ir tikai atsaukusies uz šo noteikumu, neprecizējot, kādā veidā tas pārkāpts.

43 Īrijas argumentam, ka Komisija ir pārkāpusi Regulas Nr. 4253/88 23. panta 1. punktu, nevar piekrist.

44 Šajā sakarā ir jāatzīst, ka, pirmkārt, atbilstoši EKL 230. pantam ceļot prasību atcelt lēmumu par Kopienas finanšu atbalsta samazināšanu, nevar apstrīdēt, ka novēloti ir pieņemti Regulas Nr. 4253/88 23. panta 1. punktā paredzētie sīki izstrādātie noteikumi jautājumā par finanšu kontroli. Šajā nolūkā Īrija būtu varējusi apstrīdēt Komisijas bezdarbību, pirms Regulas Nr. 2064/97 pieņemšanas ceļot prasību sakarā ar bezdarbību atbilstoši EKL 232. pantam, vai arī apstrīdēt šīs regulas spēkā esamību, divu mēnešu laikā pēc šī lēmuma pieņemšanas ceļot prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši EKL 230. pantam.

45 Otrkārt, attiecībā uz iespējamo Regulas Nr. 2064/97 piemērošanu ar atpakaļejošu spēku ir jānorāda, ka Apstrīdētajā lēmumā nav nevienas norādes uz kādu no šīs regulas noteikumiem un ka tas ir pamatots ar noteikumiem, kas bija spēkā attiecīgo apstākļu rašanās brīdī, proti, ar Regulas Nr. 2052/88 4. panta 1. punktu un 13. panta 3. punktu un Regulas Nr. 4253/88 9. panta 1. punktu un 17. panta 2. punktu.

46 Turklāt, kā ģenerāladvokāts to ir norādījis secinājumu 45. punktā, saskaņā ar visiem attiecīgiem spēkā esošajiem noteikumiem — jau pirms Regulas Nr. 2064/97 pieņemšanas — pastāvēja prasība, ka no struktūrfondiem piešķirtā Kopienas atbalsta saņēmējām dalībvalstīm jāsniedz jebkādas garantijas, lai varētu pārbaudīt, vai izdevumi, kas radušies, īstenojot kopīgi finansētos projektus, atbilst ar tiem saistītajiem lūgumiem piešķirt Kopienas finanšu atbalstu. Šajā gadījumā pietika tikai ar šiem noteikumiem, lai varētu uzlikt sodu par Īrijas iestāžu izdarītajiem pārkāpumiem. Regulas Nr. 4253/88 23. pantā, pamatojoties uz kuru tika pieņemta Regula Nr. 2064/97, bija paredzēta prasība dalībvalstīm veikt pasākumus, kas nepieciešami, lai regulāri pārbaudītu, vai Kopienas finansētās darbības tiek pareizi izpildītas, novērst pārkāpumus un vērsties par tiem tiesā, kā arī atgūt līdzekļus, kas zaudēti pārkāpuma vai nolaidības rezultātā.

47 Īrijas argumentam, kas ir pamatots ar to, ka Komisija ir pārkāpusi Regulas Nr. 4253/88 24. pantu, nevar piekrist.

48 No lietas materiāliem skaidri izriet, ka šajā noteikumā paredzētā procedūra tika ievērota. Pēc tam, kad 2000. gada novembrī un decembrī Komisijas dienesti bija veikuši pārbaudes uz vietas, Komisija revīzijas ziņojumā, ko tā Īrijas iestādēm nosūtīja 2001. gada 13. februārī, norādīja uz vairākiem šajās pārbaudēs atklātajiem pārkāpumiem. Pamatodamās uz šiem rezultātiem, Komisija, atsaucoties uz nepareiziem lūgumiem piešķirt līdzfinansējumu, 2002. gada 28. februāra vēstulē šīm iestādēm darīja zināmu savu nodomu samazināt ESF finanšu atbalstu un lūdza tās divu mēnešu laikā iesniegt savus apsvērumus atbilstoši Regulas Nr. 4253/88 24. panta 1. punktam.

49 Kaut arī Īrija norāda, ka Komisijas izdarītie secinājumi neliecina par tik smagiem pārkāpumiem, kas varētu attaisnot ESF finanšu atbalsta samazināšanu, šis arguments ir tāds pats, kāds tika izvirzīts saistībā ar pirmo pamatu, kas jau tika pārbaudīts šajā prasībā.

50 Visbeidzot, attiecībā uz Īrijas pieminēto partnerattiecību principa pārkāpumu ir jānorāda, ka no Tiesas Reglamenta 38. panta 1. punkta c) apakšpunkta un ar to saistītās judikatūras izriet: visos pieteikumos par lietas ierosināšanu ir jānorāda strīda priekšmets un kopsavilkums par izvirzītajiem pamatiem, un tie ir jānorāda pietiekami skaidri un precīzi, lai atbildētājs varētu sagatavot savu aizstāvību un lai Tiesa varētu veikt kontroli. No tā izriet, ka galvenie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz kuriem ir balstīta prasība, prasības pieteikumā ir jānorāda loģiskā un saprotamā veidā (2003. gada 9. janvāra spriedums lietā C-178/00 Itālija/Komisija, *Recueil*, I-303. lpp., 6. punkts, un 2004. gada 14. oktobra spriedums lietā C-55/03 Komisija/Spānija, Krājumā nav publicēts, 23. punkts).

51 Par tādu nevar uzskatīt Īrijas izvirzīto argumentu, ka Komisija ir pārkāpusi partnerattiecību principu. Tādējādi savā prasības pieteikumā minētā dalībvalsts tikai ir atsaukusies uz šī principa pārkāpumu, nenorādot faktiskos un tiesiskos apstākļus, uz kuriem ir balstīti šie apgalvojumi.

52 Tādējādi, tā kā otrais pamats attiecas uz partnerattiecību principa pārkāpumu, tas nav pieņemams un ir jānoraida.

53 No iepriekš minētā izriet, ka Īrijas izvirzītais otrais pamats ir daļēji nepieņemams un daļēji nepamatots.

*Par trešo pamatu, kas balstīts uz samērīguma principa pārkāpumu*

54 Izvirzot trešo pamatu, Īrija apgalvo, ka lēmums samazināt ESF atbalstu nav samērīgs. Citi risinājumi būtu ļāvuši Komisijai sasniegt izvirzīto mērķi. Tāpēc Komisija varēja ņemt vērā Īrijas iestāžu iesniegtos paskaidrojumus un labojumus.

55 Pakārtoti — Īrija uzskata, ka summa, ko pieprasīts atmaksāt, nav samērīga.

56 Komisija apgalvo, ka, ņemot vērā šajā gadījumā atklātos pārkāpumus, un atbilstoši EKL 274. pantā paredzētajam pareizas finanšu pārvaldības principam tai nebija citas izvēles kā vien samazināt Kopienas finanšu atbalstu vismaz par summu, kas bija saistīta ar šiem pārkāpumiem. Šajos apstākļos Apstrīdētajā lēmumā nebija pārkāpts samērīguma princips.

57 Jāatgādina, ka jautājumos par struktūrfondiem Regulas Nr. 4253/88 24. panta 2. punkts ir tā tiesiskā bāze, pamatojoties uz kuru Komisija var iesniegt prasību par atmaksāšanu (2002. gada 24. janvāra spriedums lietā C-500/99 P *Conserve Italia/* Komisija, *Recueil*, I-867. lpp., 88. punkts).

58 Ja, pārbaudot attiecīgo gadījumu, atklājas, ka, pastāvot pārkāpumam, finanšu atbalsts ir daļēji nepamatots, pamatojoties uz šo noteikumu, Komisija var samazināt atbalsta apjomu.

59 Šajā gadījumā ir skaidrs, ka, pieņemot Apstrīdēto lēmumu, Komisija ESF finanšu atbalstu samazināja par tādu summu, kas atbilst konstatētajiem pārkāpumiem, lai panāktu, ka Kopienas līdzfinansējums netiek piešķirts nepieļaujamu vai nepamatotu izdevumu segšanai.

60 No tā izriet, ka šāda veida atbalsta samazināšana atbilst samērīguma principam.

61 Līdz ar to trešais Īrijas izvirzītais pamats ir jāatzīst par nepamatotu.

*Par ceturto pamatu, kas balstīts uz tiesiskās paļāvības un tiesiskās drošības principa pārkāpumu*

62 Izvirzot ceturto pamatu, Īrija apgalvo, ka pēc Komisijas dienestu veiktajām pārbaudēm uz vietas pieprasot, lai tā pārbauda un groza lūgumus piešķirt līdzfinansējumu, Komisija radīja tiesisko paļāvību, ka tā ņems vērā šos grozītos lūgumus piešķirt līdzfinansējumu. Šo tiesisko paļāvību nostiprināja tas, ka iepriekš Komisija bija ļāvusi izdarīt izmaiņas šādos lūgumos, ja tika atklāti nepieļaujamie izdevumi.

63 Īrija uzskata, ka, pieviļot šo paļāvību un Apstrīdēto lēmumu pieņemot, pamatojoties uz normām, kas nav paredzētas tiesiskajā regulējumā, kurš bija piemērojams laikā, kad radās attiecīgie tiesiskie apstākļi, vai kas ir neskaidras, Komisija ir pārkāpusi tiesiskās drošības principu.

64 Komisija apgalvo, ka, ņemot vērā konstatētos pārkāpumus, Īrijas iestādēm nebija pamata tiesiski paļauties, ka tām tiks piešķirts pieprasītais līdzfinansējums. Līdz ar to, pirmkārt, atbalsta saņēmējs vairs nevar tiesiski paļauties uz to, ka viņam tiks izmaksāts atbalsts, tiklīdz tas izdara pārkāpumu. Otrkārt, nekas neliecina par to, ka Īrijas iestādes būtu saņēmušas apstiprinājumu tam, ka lūgumi piešķirt līdzfinansējumu nebija saistīti ar pārkāpumiem vai ka šo pārkāpumu rezultātā netiks samazināts ESF finanšu atbalsts.

65 Komisija uzskata, ka tiesiskās drošības princips ir ievērots, jo, pieņemot Apstrīdēto lēmumu, tā tikai īstenoja tiesību aktus, kas bija piemērojami faktisko apstākļu rašanās laikā un saskaņā ar kuriem ESF nepamatoti izmaksātās summas varēja lūgt atmaksāt, ja tika atklāts, ka ir izdarīts pārkāpums.

66 Šajā gadījumā no lietas materiāliem nekādā gadījumā neizriet, ka Komisija būtu izteikusi Īrijai konkrētus solījumus, kas šai dalībvalstij būtu varējuši radīt pamatotas cerības, ka Komisija ņems vērā grozītos lūgumus piešķirt līdzfinansējumu un ka tā nesamazinās finanšu atbalstu, kas saistīts ar konstatētajiem pārkāpumiem.

67 Līdz ar to nevar uzskatīt, ka, pieņemot Apstrīdēto lēmumu, Komisija ir pārkāpusi tiesiskās paļāvības principu.

68 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka tad, ja Komisija nav veikusi nepieciešamās korekcijas attiecībā uz iepriekšējo finanšu gadu un taisnīguma apsvērumu dēļ nav vērsusies pret pārkāpumiem, konkrētā dalībvalsts nevar pieprasīt, lai Komisija rīkotos tāpat attiecībā uz pārkāpumiem turpmākos finanšu gados, atsaucoties uz tiesiskās drošības un tiesiskās paļāvības aizsardzības principu (iepriekš minētais spriedums lietā Itālija/Komisija, 67. punkts; iepriekš minētais spriedums lietā Vācija/Komisija, 12. punkts, un 2001. gada 6. decembra spriedums lietā C-373/99 Grieķija/Komisija, *Recueil*, I-9619. lpp., 56. punkts).

69 Nevar uzskatīt, ka tiesiskās drošības princips, saskaņā ar kuru tiesību normām ir jābūt skaidrām un precīzām un kura mērķis ir nodrošināt, ka ir iespējams paredzēt tos gadījumus un juridiskās attiecības, kas ir saistīti ar Kopienu tiesībām (1996. gada 15. februāra spriedums lietā C-63/93 *Duff* u.c., *Recueil*, I-569. lpp., 20. punkts), ir pārkāpts Apstrīdētajā lēmumā, jo tiesiskajā regulējumā, kurš bija piemērojams brīdī, kad radās faktiskie apstākļi, bija paredzēta iespēja, ka Komisija var samazināt finanšu atbalstu, ja ir pierādīts, ka ir izdarīts pārkāpums.

70 Tādējādi ceturtais Īrijas izvirzītais pamats nav pamatots.

71 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, prasība ir jānoraida kopumā.

**Par tiesāšanās izdevumiem**

72 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriest Īrijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā šai dalībvalstij spriedums nav labvēlīgs, tad tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

**1) prasību noraidīt;**

**2) Īrija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]